

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/140/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112206076
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7112206076.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Táne Veščíčkovej v spore žalobcu: Q. C., N.. XX.X.XXXX, A. A. XXX, XXX XX Š. A., zastúpený: JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., advokát, so sídlom v Košiciach, Južná trieda 28, proti žalovanému: M. W., N.. X.X.XXXX, A. M. K., K. XX, zastúpený: PIHORŇA & PARTNERS s.r.o., so sídlom v Košiciach, Hrnčiarska 29, IČO: 50 453 785, o zaplatenie 265.551,35 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 31. januára 2019 č.k. 17C/187/2012 - 297 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému priznáva proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, doručенú na súd dňa 5.3.2012, ktorou žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 265.551,35 Eur titulom náhrady škody. Zároveň žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení súd poukázal na argumentáciu žalobcu v žalobe a v priebehu sporu, najmä tvrdenie, že žalovaný ako bývalý konateľ spoločnosti DANIEL PLUS s.r.o. Košice podpísal s veriteľom V. X. dňa 2.12.2002 v Košiciach Zmluvu o pôžičke na sumu 8.810.000,- Sk (292.448,13 Eur). Týmto finančnými prostriedkami mal zaplatiť faktúry č. 2002/151, 2002/152, 2002/154, 2002/157 spoločnosti VINOLA UNIVERZAL, s.r.o., Poprad, za práce, ktoré nikdy neboli pre spoločnosť DANIEL PLUS s.r.o. vykonané. Išlo o fiktívne rekonštrukčné stavebné práce v areáli Poľnohospodárskeho družstva Šarišské Bohdanovce, okres Prešov, na objektoch vo vlastníctve spoločnosti Daniel Plus, s.r.o. Košice, sumu v celkovom objeme 7.742.466,30 Sk (257 002,80 Eur). Žalovaný ako konateľ spoločnosti DANIEL PLUS s.r.o. mal vrátiť pôžičku V. X., a to takým spôsobom, že Dohodou o vypořádání z 18.12.2003, previedol na V. X.Á. majetok spoločnosti Daniel Plus s.r.o., Košice, a to kombajn Claas DO 98 VX s príslušenstvom, nakladač BOBCAT 773 S s príslušenstvom, poľnohospodársky traktor NEW HOLLAND TS 115, EČV: K. XXX P., ako aj nehnuteľnosť - pozberovú úpravňu zapísanú na LV č. XXX, parc. č. 3031, súp. č. 216, k.ú. Š. A., okres Prešov v celkovej sume 8.000. 000,- Sk (265 551,35 Eur), čím spôsobil škodu spoločnosti Daniel Plus, s.r.o., Košice a tak znížil hodnotu jej majetku o sumu 265.551,35 Eur. Takýmto postupom žalovaného mal žalobca za to, že žalovaný ako bývalý konateľ žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou. Takto vymedzený skutok bol podstatný aj pre právne posúdenie veci.

3. Súd prvej inštancie poukázal v rozsudku i na obranu žalovaného v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 21.5.2012 č.k. 35Ro/112/2012-32, a v priebehu sporu, najmä že: a) žalobca uzavrel so spoločnosťou PROPERTY PLUS, a.s. zmluvu o odplatnom postúpení pohľadávky dňa 6.2.2004 v zmysle ktorej, spoločnosť PROPERTY PLUS, a.s. ako postupca postúpil svoju pohľadávku voči spoločnosti Daniel Plus s.r.o. vo výške 58.038.233,20 Sk žalobcovi ako postupníkovi za dohodnutú odplatu vo výške 2.800.000,- Sk,

b) žalobca do dnešného dňa uhradil spoločnosti PROPERTY PLUS, a.s. len sumu 990.000,- Sk a zvyšnú sumu neuhradil ani napriek výzvam a prebiehajúcemu exekučnému konaniu Ex 46/2004 u súdneho exekútora JUDr. Michala Bulka v Poprade,

c) hnutelný majetok spoločnosti Daniel Plus, s.r.o., konkrétne kombajn Claas DO 98 VX s príslušenstvom, nakladač BOBCAT 773S s príslušenstvom, poľnohospodársky traktor NEW HOLLAND TS 115, EVČ: XXX P., ako aj nehnuteľnosť - pozberová úpravňa zapísaná na LV č. XXX, parc. č. 3031, súp. č. 216, k.ú.: Š. A., okres Prešov neboli už súčasťou majetku spoločnosti Daniel Plus, s.r.o., o čom žalobca vedel ako pracovník exekútorského úradu a dohodnutá cena, za ktorú bola pohľadávka vo výške viac ako 58.000.000,- Sk odpredaná, zodpovedala stavu hnutelného a nehnuteľného majetku povinného, čo potvrdzuje aj rozsudok Okresného súdu v Prešove sp. zn. 10C/177/2005,

d) rozsudok Okresného súdu v Prešove zo dňa 15.11.2010 sp. zn. 41T/6/2009 nie je právoplatný, preto tvrdenie žalobcu, že mu bola jeho konaním spôsobená škoda vo výške 265.551,35 Eur považuje za predčasné,

e) namietol premlčanie uplatneného nároku žalobcu, tvrdiac, že žaloba bola podaná dňa 5.3.2012 po uplynutí premlčacej lehoty, ktorá uplynula dňom 18.4.2008, a to odkazom na § 373, § 393, § 398 Obchodného zákonníka a fakt, že ak právny úkon, na základe ktorého si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody, nastal dňa 18.12.2003 podpisom Dohody o vysporiadaní, ktorým bol na V. X. prevedený majetok spoločnosti DANIEL PLUS s.r.o., IČO: 36 197 564, a to kombajn Claas DO 98 VX s príslušenstvom, nakladač BOBCAT 773 S s príslušenstvom, poľnohospodársky traktor NEW HOLLAND ZS 115, EČV: K. XX P. a nehnuteľnosť - pozberovú úpravňu na LV č. XXX, parc. č. 3031, súp. č. XXX, katastrálne územie Š.P. A., deň 18.12.2003 je dňom rozhodným pre uplynutie 10-ročnej premlčacej lehoty na uplatnenie náhrady škody veriteľom a najneskorším dátumom začatia plynutia štvorročnej premlčacej doby na uplatnenie nároku na náhradu škody voči žalovanému je deň 19.4.2004, kedy žalobca podpísal Zmluvu o prevode obchodného podielu, ktorou nadobudol do svojho vlastníctva obchodný podiel spoločnosti DANIEL PLUS s.r.o., v článku IV, bod 4 ktorej žalobca vyhlásil, že sa oboznámil so súvahou a výsledovkou spoločnosti DANIEL PLUS, s.r.o. vyhotovenými ku dňu 31.3.2004, ako aj so zoznamom všetkých záväzkov spoločnosti DANIEL PLUS s.r.o. ku dňu 31.3.2004 s uvedením veriteľov a výšky záväzku, a teda týmto dňom sa žalobca mohol najneskôr dozvedieť o právnom úkone žalovaného, ktorým mal spôsobiť spoločnosti škodu.

4. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia z Notárskej zápisnice spísanej na Notárskom úrade JUDr. Andreja Kašpera v Košiciach, Kováčska 61 dňa 25.11.2003, že dňa 8.3.2002 uzavrela spoločnosť HORIZONT SLOVAKIA, a.s., so sídlom Kováčska 63, 040 01 Košice, IČO: 31 731 368, ako postupca a spoločnosť PROPERTY PLUS, a.s., so sídlom Mezírka 1, čp.775, 602 00 Brno, IČO: 25 539 965 ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok podľa ust. § 524 až ust. § 530 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej postupca postúpil svoju pohľadávku, ktorú má ako veriteľ voči dlžníkovi DANIEL PLUS, s.r.o., so sídlom Hlavná 114, 040 01 Košice, IČO: 36 197 564 postupníkovi spoločnosti PROPERTY PLUS, a.s. v celkovej výške 58.138.233,20 Sk za odplatu 58.138,20 Sk. Súčasťou Notárskej zápisnice N 356/2003, Nz 109692/2003 bolo vyhlásenie dlžníka a povinnej osoby DANIEL PLUS, s.r.o. za účasti oprávnenej osoby PROPERTY PLUS, a.s., ako veriteľa a oprávnenej osoby o uznaní záväzku podľa ust. § 323 Obchodného zákonníka a o jej súhlase s vykonateľnosťou notárskej zápisnice podľa § 274 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku a podľa ust. § 41 ods. 2 zákona č. 233/95 Z.z. Exekučného poriadku. Z Poverenia číslo 5802 002417 ? Okresného súdu Košice I zo dňa 30.1.2004 súd zistil, že Okresný súd Košice I poveril vykonaním exekúcie na základe Notárskej zápisnice sp.zn. N 356/03, Nz 109692/03 zo dňa 25.11.2003 vo veci oprávneného PROPERTY PLUS, a.s., so sídlom Mezírka 1, 602 00 Brno, IČO: 25 539 965 proti povinnému DANIEL PLUS, s.r.o., so sídlom Hlavná 114, 040 01 Košice, IČO: 36 197 564, o vymoženie uloženej povinnosti 58.138.233,- Sk vrátane trov konania a notárskeho poplatku vo výške 44.580,- Sk a trov exekúcie súdneho exekútora JUDr. Michala Bulka, so sídlom exekútorského úradu Nám. Sv. Egídia 95, 058 01 Poprad. Zo Zmluvy o odplatnom postúpení pohľadávky zo dňa 6.2.2004 uzavretej medzi postupcom PROPERTY PLUS, a.s., so sídlom Mezírka 1, 602 00 Brno, IČO: 25 539 965 a postupníkom Q. C. - ASPO, so sídlom Brestov 122, okres Prešov, IČO: 37 000 438 prvoinštančný súd zistil, že postupca PROPERTY PLUS, a.s. postúpil

svoju pohľadávku, ktorú má voči dlžníkovi DANIEL PLUS, s.r.o. vo výške 58.038.233,20 Sk postupníkovi Q. C. - ASPO, so sídlom Brestov 122, okres Prešov, IČO: 37 000 438 a to dňom podpísania zmluvy. Zmluvné strany sa dohodli za postúpenú pohľadávku v prospech postupcu odplatu vo výške 2.800.000,- Sk, s tým, že dohodnutá odplata je splatná v sume 1.500.000,- Sk do 25.3.2004 a zostatok 1.300.000,- Sk do 31.12.2004.

5. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie tiež zo zistenia, že zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 2.4.2004 uzavretou medzi prevodcom PROPERTY PLUS, a.s., so sídlom Mezírka 1, 602 00 Brno, Česká republika a nadobúdateľom Q. C., N.. XX.X.XXXX, A. A. XXX, XXX XX, Y. W., sa účastníci dohodli na prevode obchodného podielu prevodcu v obchodnej spoločnosti DANIEL PLUS, s.r.o., so sídlom Hlavná 114, 040 01 Košice, IČO: 36 197 564, kedy prevodca PROPERTY PLUS, a.s. ako jediný spoločník obchodnej spoločnosti DANIEL PLUS, s.r.o., previedol celý svoj obchodný podiel v spoločnosti, ktorý bol v zmysle spoločenskej zmluvy spoločnosti zo dňa 1.3.2000, v znení jej neskorších zmien a dodatkov vyjadrený vo výške 200.000,- Sk, čo predstavoval 100% podiel na čistom obchodnom imaní spoločnosti na nadobúdateľa Q. C.P., N.. XX.X.XXXX, A. A. XXX, XXX XX, Y. W.. Účastníci zmluvy sa dohodli na kúpnej cene za prevod obchodného podielu v spoločnosti DANIEL PLUS, s.r.o. na nadobúdateľa vo výške 10.000,- Sk. Nadobúdateľ sa zaviazal zmluvou uhradiť kúpnu cenu za nadobudnutie obchodného podielu v spoločnosti vo výške 10.000,- Sk pri podpise zmluvy. Podľa čl. IV. zmluvy vyhlásil v bode 4, že sa oboznámil so súvahou a výsledovkou spoločnosti DANIEL PLUS, s.r.o. vyhotovenými ku dňu 31.3.2004 ako aj zo zoznamom všetkých záväzkov spoločnosti DANIEL PLUS, s.r.o. ku dňu 31.3.2004 s uvedením veriteľov a výšky záväzkov. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Prešov, vložka v, oddiel Sro, vložka číslo 16093/P súd zistil, že žalobca je odo dňa 22.4.2004 spoločníkom a konateľom spoločnosti ZAMOSS, s.r.o. (od 10.4.2000 do 3.3.2005 vykonávajúcu podnikateľskú činnosť pod obchodným menom DANIEL PLUS, s.r.o.), v ktorej pôsobil žalovaný ako konateľ v období odo dňa 4.4.2002 do 21.4.2004. Súd prvej inštancie zistil, že rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 8.6.2007, vydaným v spore vedenom na súde pod sp.zn. 10C/177/05 žalobcom PROPERTY PLUS, a.s., so sídlom Mezírka 1, 602 00 Brno, IČO: 25 539 965, proti žalovanému Q. C. - ASPO, Brestov 122, o zaplatenie 1.810.000,- Sk s príslušenstvom, bol žalovaný zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.810.000,- Sk spolu s úrokom z omeškania vo výške 12 % zo sumy 1.500.000,- Sk za obdobie odo dňa 26.3.2004 do 12.4.2004, zo sumy 510.000,- Sk za obdobie odo dňa 14.4.2004 do 31.12.2004 a zo sumy 1.300.000,- Sk za obdobie odo dňa 1.1.2005 do zaplatenia, zastavil konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % bolo zastavené a v prevyšujúcej časti žaloba zamietnutá. Opravným uznesením zo dňa 20.6.2007 Okresný súd Prešov opravil predmetný výrok o trovách konania rozsudku tak, že zaviazal žalovaného k povinnosti nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 140.328,- Sk. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 5.7.2007 v spojení s vydaným opravným uznesením.

6. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.3.2017 vydaného v trestnej veci obžalovaného M. W. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1,5 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 súd prvej inštancie zistil, že krajský súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 41T/6/2009 zo dňa 2.11.20158 v časti týkajúcej sa obžalovaného M. W., a uznal ho vinným, že ako konateľ spoločnosti DANIEL PLUS, s.r.o., Košice podpísal s veriteľom V. X. dňa 2.12.2002 v Košiciach zmluvu o pôžičke na sumu 8.810.000,- Sk, peniazmi z ktorej na základe faktúr č. 2002/151, 2002/152, 2002/154, 2002/157 a súpisov vykonaných prác k nim zaplatil spoločnosti VINOLA UNIVERZAL, s.r.o., Poprad za fiktívne rekonštrukčné stavebné práce v areáli Poľnohospodárskeho družstva Šarišské Bohdanovce, okres Prešov na objektoch vo vlastníctve spoločnosti Daniel Plus, s.r.o., Košice, sumu v celkovom objeme 7.742.466,30 Sk, pričom následne Dohodou o vypořádání z 18.12.2003 uvedeného záväzku previedol V. X. majetok spoločnosti Daniel Plus, s.r.o., Košice a to kombajn Claas DO 98 VX s príslušenstvom, nakladač BOBCAT 773S s príslušenstvom, poľnohospodársky traktor NEW HOLLAND TS 115, EVČ: K. XXX P., ako aj nehnuteľnosť - pozberovú úpravňu zapísanú na LV č.XXX, parc. č. 3031, súp. č. 216, K..Ú.. Š. A., okres Prešov, v celkovej sume 8.000.000,- Sk (265.551,35 Eur), čím takto ku škode spoločnosti Daniel Plus, s.r.o., Košice znížil hodnotu jej majetku o sumu 259.444,36 Eur, teda inému spôsobil značnú škodu tým, že porušil zákonom ustanovenú povinnosť opatrovať a spravovať cudzí majetok, čím spáchal trestný čin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, 3 Trestného zákona v znení zákona č. 553/2002 Z.z., za čo mu bol uložený trest podľa § 255 ods. 3 Trestného zákona v znení zákona č. 553/2002 Z.z. odňatia slobody na jeden rok, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu jeden rok. Krajský súd v Prešove odkázal poškodeného ZAMOSS, s.r.o.,

Šarišské Bohdanovce č. 602, IČO: 36 197 564 so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces. Rozsudok Krajského súdu v Prešove nadobudol právoplatnosť dňa 22.3.2017.

7. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 135a ods. 1 až 5 Obchodného zákonníka a na základe vznesenej námietky premlčania nároku žalovaným, po právnom posúdení podľa § 387 ods. 1, § 388 ods. 1, § 393, § 397, § 402 Obchodného zákonníka konštatoval, že porušenie povinnosti žalovaného ako konateľa spoločnosti bližšie neskúmal, keďže dospel k záveru, že ak by aj žalobca splnil všetky zákonné predpoklady pre náhradu škody, súd by mu takýto nárok nemohol priznať, nakoľko je premlčaný, lebo nárok žalobcu nebol uplatnený na súde v čas, a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Vychádzajúc zo zistenia, že poškodenému žalobcovi mal zmluvou o odplatnom postúpení pohľadávky uzavretou dňa 6.2.2004 postupca PROPERTY PLUS, a.s. postúpiť pohľadávku voči spoločnosti DANIEL PLUS s.r.o. vo výške 58.038.233,20 Sk, ktorej konateľom bol v období od 4.4.2002 do 21.4.2004 žalovaný a od 22.4.2004 ktorej bol konateľom a spoločníkom žalobca, pričom žalobca nadobudol do svojho vlastníctva obchodný podiel spoločnosti DANIEL PLUS, s.r.o. (od 4.3.2005 ZAMOSS, s.r.o.) Zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 2.4.2004, ktorú žalobca podpísal dňa 19.4.2004 (čl. 105-107 spisu) a v ktorej žalobca vyhlásil, že sa oboznámil so súvahou a výsledkovkou spoločnosti, vyhotovenými ku dňu 31.3.2004, ako aj zoznamom všetkých záväzkov spoločnosti ku dňu 31.3.2004 s uvedením veriteľov a výšky záväzku, súd prvej inštancie vyvodil, že deň 19.4.2004 je najneskorším dňom začatia plynutia štvorročnej premlčacej doby, ktorá uplynula a v zmysle ust. § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka súd toto právo nemôže priznať, keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania. Odkazom na znenie ust. § 288 Trestného poriadku, § 193 CSP a závery vyslovené v rozsudku Okresného súdu Prešov, ktorý bol vydaný vo veci žalobcu PROPERTY PLUS, a.s., voči žalovanému Q. C. - ASPO (čl. 39- 41 spisu) na základe žaloby doručenej súdu dňa 22.9.2005, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplata sumy 1.810.000,- Sk s príslušenstvom, súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že „pokiaľ sa týka obrany vznesenej zo strany odporcu, že došlo k omylu, ktorý spôsobuje neplatnosť predmetného právneho úkonu, súd dospel k záveru, že ani táto obrana nie je dôvodná. V zmysle ust. § 524 OZ je obligatórnou náležitosťou zmluvy o postúpení pohľadávky jeho písomná forma a individualizovanie pohľadávky. Obligatórnou súčasťou takejto zmluvy teda nie je špecifikácia zabezpečenia pohľadávky, na ktorú poukazoval odporca pri dôvodoch, pre ktoré mal byť uvedený do omylu. V danom prípade nebolo medzi účastníkmi konania sporné, že odporca vykonával šetrenia ohľadom rozsahu majetku spoločnosti Daniel Plus ešte predtým, než pristúpil k uzavretiu dohody o postúpení pohľadávky, a teda je zrejmé, že jeho námietky ohľadom skutočnosti, že zo zoznamu založených vecí vypadli tri hnutelné veci a jedna nehnuteľnosť, nie sú dôvodné.“, súd prvej inštancie uviedol, že neuveril tvrdeniu žalobcu, že sa až dňa 15.11.2010 pri vyhlásení rozsudku v trestnom konaní na Okresnom súde v Prešove vedeného pod sp.zn. 41T/6/2009 dozvedel, že spoločnosti ZAMOSS s.r.o. bola spôsobená škoda konateľom tejto spoločnosti, a to žalovaným, pričom v danom prípade z výrokovej časti rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 22.3.2017 (čl.210 spisu) sp.zn. 5To/5/16 nevyplýva, že by súd odkázal žalobcu ako poškodeného s nárokom na náhradu škody, a preto nemohlo dôjsť u žalobcu k spočívaniu premlčacej doby.

8. Nevykonanie žalobcom navrhovaného pripojenia trestného spisu Okresného súdu Prešov vedeného na súde pod sp.zn. 41T/6/2009, súd prvej inštancie odôvodnil aplikáciou článku 8, 9, 10, 15 a 17, § 185 ods. 1 § 187 ods. 1 a 2, § 191 ods. 1 a 2, § 153 ods. 2 a 3 CSP a úsudkom, že v danom prípade vykonanie tohto dôkazu by bolo nadbytočným a nevhodným, nakoľko žalobca jeho vykonaním chcel preukázať, že si škodu uplatnil v trestnom konaní. Dôvodil, že preukázanie tejto skutočnosti by nemohlo vzhľadom na už súdom uvedené súvislosti privodiť pre žalobcu priaznivejší výsledok, a preto súd tento návrh na vykonanie dokazovania zamietol z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti súdneho konania.

9. O nároku na náhradu trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

10. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, t.j. že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, v zmysle ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby

odvolací súd rozsudok v celom rozsahu zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Za zásadné pochybenie žalobca označil nedodržanie zákonom stanoveného procesného postupu upraveného v § 181 ods. 2 CSP tvrdiac, že súd prvej inštancie neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné a ktoré nesporné, neurčil ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a najmä neuviedol predbežné právne posúdenie veci, ktorým postupom súd prvej inštancie podľa žalobcu odňal žalobcovi právo konať pred súdom, zapríčinil, že jeho rozhodnutie bolo nepredvídateľné a prekvapivé a zásadným spôsobom porušil právo žalobcu na spravodlivý proces garantované čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Zopakoval, že súd žalobu zamietol, lebo dospel k záveru, že žalobcov nárok je premlčaný, majúc za to, že na posúdenie premlčacej doby sa vzťahuje všeobecná štvorročná premlčacia lehota ustanovená v § 397 Obchodného zákonníka, pričom dal do pozornosti, že „Okresný súd Prešov ako aj Krajský súd v Prešove svojimi rozsudkami odkázali žalobcu ako poškodeného ZAMOSS, s.r.o., Šarišské Bohdanovce č. 602, IČO: 36 197 564 so svojim nárokom na náhradu škody na civilný proces, a preto nemohlo dôjsť u žalobcu k spočítaniu premlčacej doby“, ako i že „v danom prípade z výrokovej časti rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 22.03.2011 sp. zn. 5To/5/16 (ďalej iba „rozsudok KS“) nevyplýva, že by odkázal žalobcu ako poškodeného s nárokom na náhradu škodu, a preto nemohlo dôjsť u žalobcu k spočítaniu premlčacej lehoty“ a tvrdil, že ak návrh žalobcu na vykonanie dôkazu pripojením trestného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/6/2009 súd prvej inštancie zamietol, nevykonal navrhnutý dôkaz, potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností v smere zisťovania opodstatnenosti uplatnenia námietky premlčania. Poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 13. novembra 2008, sp. zn. 21 Cdo 2958/2007, R 31/1974, rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 22. decembra 1983, sp. zn. 5Cz 27/83, R 29/1985, žalobca podčiarkol, že obsahu trestného spisu vyplýva, že žalobca dňa 18.6.2004 podal na Okresnej prokuratúre Košice I oznámenie z podozrenia z trestného činu podvodu a úniku daní ako fyzická osoba Q. C., A. XXX, XXX XX Š. A., v následnom trestnom konaní si žalobca riadne uplatnil škodu a riadne v konaní ako poškodený pokračoval, žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní už v roku 2004 a ak by súd vykonal dôkaz pripojením spisu, uvedenú skutočnosť by zistil. Zdôraznil, že aj keď súdy v trestnom konaní neodkázali žalobcu na náhradu škody v civilnom konaní, to ešte neznamená, že žalobca si neuplatnil náhradu škody v trestnom konaní. Dodal, že z odôvodnenia rozsudkov v trestnom konaní explicitne vyplýva, že žalobca, ako fyzická osoba si uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní, a preto premlčacia lehota žalobcovi v súlade s § 402 v spojení s § 405 ods. 1 Obchodného zákonníka spočívala, pričom ak rozhodujúci pre začatie plynutie premlčacej doby bol dátum 19.4.2004, kedy sa žalobca oboznámil so súvahou a výsledovkou spoločnosti, žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní v roku 18.6.2004, teda v rámci 4 ročnej premlčacej lehoty. Podľa žalobcu premlčacia lehota spočívala počas obdobia trestného konania, t.j. od 19.4.2004 do 22.3.2017, kedy trestné konanie skončilo právoplatne rozhodnutím Krajského súdu v Prešove. Odvolanie proti výroku, v ktorom súd žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, žalobca odôvodnil odkazom na znenie § 256 ods. 2 CSP tvrdením, že ak by aj právny názor súdu, čo sa týka premlčania bol správny, tak pri rozhodovaní o trovách konania mal podľa žalobcu súd prihliadnuť na to, že žalovaný vzniesol námietku premlčania až vo vyjadrení zo dňa 6.12.2017, hoci tak mohol urobiť už v podanom odpore k platobnému rozkazu dňa 15.6.2012 a svojim konaním spôsobil trovy konania, ktoré v následnom konaní vznikli. V tejto súvislosti žalobca argumentoval, že týmto konaním žalovaného nie je sledované hľadisko hospodárnosti a žalobca by nemal byť zaviazaný na náhradu takto vzniknutých trov konania, a súd mal zaviazat práve žalovaného na náhradu všetkých trov konania, ktoré vznikli po 15.6.2012. Podľa žalobcu súd nemal priznať žalovanému náhradu trov konania aj v súlade s § 257 CSP, nakoľko ide o škodu, ktorú spôsobil žalovaný úmyselne trestným činom, za čo bol právoplatne odsúdený, čo je dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý nemala byť priznaná žalovanému náhrada trov konania. Dodal, že nakoľko tým, že súd považoval pohľadávku za premlčanú, tak takáto pohľadávka musela existovať, ináč by nemohla byť premlčaná.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu plne sa stotožňuje so záverom prvoinštančného súdu týkajúceho sa premlčania žalovaného nároku, ako i s odôvodnením súdu ohľadom spočítania premlčacej doby žalobcu a nepripojenia sa trestného spisu, nepovažujúc nepripojenie trestného spisu za postup súdu odnímajúci strane sporu možnosť konania, navrhol potvrdiť rozsudok a priznať žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Podľa názoru žalovaného súd neporušil ani práva priznané ustanovením § 181 ods. 2 CSP tým, že neurčil, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné a ktoré nesporné, neurčil ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná a neuviedol predbežné právne posúdenie veci, a to z dôvodu, že toto konanie sa začalo ešte pred nadobudnutím účinnosti CSP, pojednávanie v predmetnej veci sa uskutočnilo dňa 5.2.2013, kedy súd takúto povinnosť nemal, navyiac úkony súdu podľa § 181 CSP sú priamo naviazané na §

167 CSP ohľadom doručenia žaloby a vyjadrení, pričom tieto skutočnosti nastali pred účinnosťou CSP. Dodal, že žalobca inicioval predmetné konanie, pričom dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi. Pri preukazovaní skutočnosti, že premlčacia doba spočíva, a teda súd má zaviazat' žalovaného na plnenie, nepredložil žiaden relevantný dôkaz, že by sa vykonal akýkoľvek úkon, ktorý by mal vplyv na plynutie premlčacej doby. Vyjadril nesúhlas s tvrdením žalobcu uvedeným v bode 14 odvolania, kde uvádza, že by žalovanému nemala byť priznaná náhrada trov konania z dôvodu, že si uplatnil námietku premlčania až podaním zo dňa 6.12.2017, lebo žiadne ustanovenie slovenského právneho poriadku neustanovuje podmienky, kedy má byť uplatnená námietka premlčania žalovaného nároku.

12. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaného k jeho odvolaniu zotrval na podanom odvolaní, akcentujúc, že vo vyjadrení sa žalovaný bez podrobnejšej argumentácie len stotožnil s odôvodnením súdu, a ak tvrdil, že súd nemusel postupovať podľa § 181 ods. 2 CSP, k tomu odkázal na znenie § 470 ods. 1 CSP a fakt, že v konaní došlo k zmene sudcu, a sudca ktorý pojednával, tak to bolo jeho prvé pojednávanie v tejto veci. Opäť zdôraznil, že v trestnom konaní, ako to explicitne vyplýva z rozsudkov Okresného súdu Prešov, sp. zn.: 41T/6/2009 aj Krajského súdu v Prešove 5To 5/16 súdy mali za preukázané, že žalobca ako fyzická osoba si uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní, preto premlčacia lehota nemohla plynúť až do skončenia trestného konania.

13. Žalovaný v duplike na vyjadrenie žalobcu a k odvolacej námietke žalobcu, že súd prvej inštancie neoboznámil sporové strany so svojim predbežným právnym posúdením veci tak, aby rozhodnutie vo veci samej nebolo pre strany prekvapivé, poukázom na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.2.2017 sp. zn. 6Cdo/17/2017, na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava zo dňa 27.2.2019 sp. zn. 15Co/138/2017 doplnil, že účelom predbežného právneho posúdenia veci nie je podrobne zodpovedať na všetky otázky sporu, a ak sa tak nestane, neznamená to, že konajúci súd automaticky vystaví stranu sporu prekvapivosti. O prekvapivé rozhodnutie totiž ide vtedy, ak súd použije inú právnu normu pri právnom posúdení veci (ktorá doposiaľ nebola použitá, a ktorá je pre danú vec rozhodujúca) a súčasne, dotknutej sporovej strane sa k jej použitiu neumožní vyjadriť sa. O tzv. prekvapivé rozhodnutie ide predovšetkým vtedy, ak odvolací súd (nie súd prvej inštancie) založí svoje rozhodnutie vo veci na iných právnych záveroch ako súd prvej inštancie, za súčasného naplnenia tejto okolnosti, že proti týmto iným (odlišným) právnym záverom odvolacieho súdu, nemá strana sporu možnosť vyjadrovať sa, právne argumentovať, prípadne predkladať nové dôkazy, ktoré sú z hľadiska doterajších právnych záverov súdu prvej inštancie nejavili ako významné. Tvrdil, že v danom prípade rozhodnutie prvoinštančného súdu sa nejaví ani ako prekvapivé, ani nečakané, lebo žalobca mal dostatok možností obhajovať, prezentovať a preukazovať svoje tvrdenia, a to že sa s nimi súd nestotožnil a výslovne to nevyjadril počas konania, to neznamená, že tieto tvrdenia ktoré rozsudkom neuznal, prekvapil. Opäť podčiarkol, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie (ani v odvolacom konaní) nepredložil žiaden dôkaz, ktorý potvrdzoval ním tvrdenú skutočnosť, pričom v danej veci zo zápisnice nevyplýva žiadna výhrada právneho zástupcu žalobcu voči nesplneniu si povinnosti súdu prvej inštancie vysloviť predbežný názor na vec, hoci tento bol na pojednávaniach prítomný. Z povahy tejto procesnej povinnosti je však zrejmé, že k zhojeniu (skonzumovaniu) jej prípadného nesplnenia dochádza samotným rozhodnutím súdu v dôvodoch, ktorého podľa § 220 ods. 2 CSP je súd povinný uviesť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil. Podľa názoru žalovaného je zbytočné, aby odvolací súd vrátil vec prvoinštančnému súdu, s tým, že by mu dal pokyn na dodržanie ustanovenia § 181 ods. 2 CSP, pretože tento uvedený už vyslovil v rozsudku. Poukázal opätovne aj na skutočnosť, že predmetný spor sa začal ešte za účinnosti OSP a prvé pojednávanie bolo vykonávané v súlade s týmto právnym predpisom. Nakoľko od júla 2016 boli vykonávané aj ďalšie úkony ako aj pojednávania, konanie prebiehalo v súlade s novým predpisom, a to CSP. Striktne dodržiavanie daného ustanovenia o predbežnom právnom posúdení by predstavovalo absolútne formalistický proces.

14. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP a z hľadísk žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je neopodstatnené.

15. Odvolacie námietky žalobcu spochybňujúce správnosť výroku o zamietnutí žaloby nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také

skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie, než ako rozhodol súd prvej inštancie. V danom prípade k zmene skutkového ani právneho stavu počas odvolacieho konania nedošlo, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré použil súd prvej inštancie odkazuje, rovnako ako i na správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), a preto len na zdôraznenie správnosti výroku o zamietnutí žaloby a k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd dodáva nasledovné:

16. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 CSP. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej spore, výsledky vykonaného dokazovania a dostatočne zrozumiteľným a určitým spôsobom uviedol úvahy, pre ktoré žalobu žalobcu zamietol, pričom tak žalobcovi ako aj žalovanému vytvoril všetky procesné podmienky, aby v priebehu sporu uplatnili a realizovali svoje procesné práva.

17. Neboli zistené ani vady v zmysle § 365 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie v spore.

18. Napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplývajú, že by súd opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP alebo že by súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil, ak žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovanému je premlčaný.

19. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu zrejmé, že požiadavka žalobcu voči žalovanému na úhradu peňažnej sumy titulom náhrady škody vychádza z tvrdenia, že žalovaný ako bývalý konateľ spoločnosti DANIEL PLUS s.r.o. Košice podpísal s veriteľom V. X.Š. dňa 2.12.2002 v Košiciach Zmluvu o pôžičke na sumu 8.810.000,- Sk (292.448,13 Eur) za účelom úhrady faktúr č. 2002/151, 2002/152, 2002/154, 2002/157 spoločnosti VINOLA UNIVERZAL, s.r.o., Poprad, za práce, ktoré nikdy neboli pre spoločnosť DANIEL PLUS s.r.o. vykonané, pričom žalovaný ako konateľ spoločnosti DANIEL PLUS s.r.o. mal vrátiť pôžičku V. X. takým spôsobom, že Dohodou o vypořádání z 18.12.2003, previedol na V. X. majetok spoločnosti Daniel Plus s.r.o., Košice, a to kombajn Claas DO 98 VX s príslušenstvom, nakladač BOBCAT 773 S s príslušenstvom, poľnohospodársky traktor NEW HOLLAND TS 115, EČV: K. XXX P., ako aj nehnuteľnosť - pozberovú úpravňu zapísanú na LV č. XXX, parc. č. 3031, súp. č. 216, k.ú. Š. A., okres Prešov v celkovej sume 8.000. 000,- Sk (265 551,35 Eur), čím znížil hodnotu majetku spoločnosti Daniel Plus, s.r.o., Košice o sumu 265.551,35 Eur a spôsobil škodu tým, že nekonal s odbornou starostlivosťou. Súd prvej inštancie v dôvodoch rozsudku náležite konštatoval, že takto vymedzený skutok bol podstatný pre právne posúdenie veci.

20. Vzhľadom na žalovaným v spore vznesenú námietku premlčania z obsahu súdneho spisu a odôvodnenia rozsudku možno konštatovať, že súd prvej inštancie sa správne v prvom rade zaoberal posúdením dôvodnosti vznesenej námietky premlčania a v tomto smere náležite zameral dokazovanie na zistenie, či žalobca svoj nárok uplatnil na súde v rámci zákonom stanovenej premlčacej doby, a teda včas.

21. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na oprávnené osoby tak, aby v primeraných lehotách uplatnili svoje práva (nároky), a čeliť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranú dobu vystavené nutnosti splniť svoje povinnosti. Inštitút premlčania, v súlade s požiadavkou právnej istoty, takto bráni dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcich povinností, ktoré môžu byť, najmä pokiaľ ide o ich dokazovanie, spojené s neistotou, pochybnosťami a spornosťou a tým i prípadnými súdnymi spormi. Oprávnené osoby tak majú zaistenú možnosť vykonať svoje práva v určitej dobe (lehote). Ak zákonom stanovená premlčacia doba uplynula a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom na súde svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a spôsobiť tak stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho

práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v civilnom sporovom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať. V dôsledku toho nezostáva súdu, ktorý zistí, že námietka premlčania je dôvodná, nič iné než žalobu oprávnenej osoby bez ďalšieho zamietnuť. Účelom civilného sporového konania je totiž rozhodnúť na základe účelne a hospodárne zisteného skutkového stavu, či možno žalobnému návrhu vyhovieť alebo nie, teda rozhodnúť, či právo je súdne vynúiteľné. Ak je táto vynúiteľnosť odvrátená dôvodnou námietkou premlčania, nemôže byť už z toho dôvodu uplatnené právo súdom priznané. Zásada hospodárnosti konania musí viesť v takom prípade súd k tomu, aby sa prednostne zaoberal len otázkou premlčania práva, pokiaľ to vedie rýchlejšie a účinnejšie k vydaniu rozhodnutia vo veci samej.

22. Z obsahu odvolania žalobcu možno vyvodiť, že správnosť záveru súdu, že nárok na náhradu škody žalobca uplatnil po uplynutí premlčacej doby, žalobca vo svojom odvolaní spochybňuje námietkou, že súd nevykonaním navrhnutý dôkaz pripojením označeného trestného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/6/2009, potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností v smere zisťovania opodstatnenosti žalovaným uplatnenej námietky premlčania a preukazujúci tvrdenie žalobcu, že svoj nárok na súde uplatnil včas, pretože potom, ako dňa 18.6.2004 podal na Okresnej prokuratúre Košice I oznámenie z podozrenia z trestného činu podvodu a úniku daní, v následnom trestnom konaní si už v roku 2004 riadne uplatnil nárok na náhradu škody škodu, z ktorého dôvodu premlčacia lehota žalobcovi v súlade s § 402 v spojení s § 405 ods. 1 Obchodného zákonníka spočívala počas obdobia trestného konania, t.j. od 19.4.2004 do 22.3.2017, kedy trestné konanie skončilo právoplatne rozhodnutím Krajského súdu v Prešove.

23. Vo vzťahu k námietke nevykonania všetkých dôkazov navrhnutých žalobcom v spore odvolací súd pripomína, že význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 52/03). Je v právomoci súdu posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie. Z uvedeného rezultuje, že súd v civilnom sporovom konaní nie je viazaný návrhmi sporových strán na vykonanie dokazovania a nie je ani povinný vykonať všetky navrhované dôkazy, pretože posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané je vždy vecou súdu (§ 132 ods. 1, § 185 ods. 1 až 3 CSP), a nie sporových strán. Súd teda nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy stranami sporu.

24. So zreteľom na to, že súd nie je viazaný dôkaznými návrhmi sporových strán a iba súd rozhoduje, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (§ 185 ods. 1 CSP), a skutočnosť, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku vysvetlil dôvody nevykonania žalobcom navrhovaného dôkazu, za dôvodnú preto nemožno považovať námietku žalobcu, že prvoinštančný súd pochybil, ak odmietol vykonať žalobcom navrhnutý dôkaz pripojením označeného trestného spisu za stavu, ak v odvolaní žalobca iba bez ďalšieho všeobecne tvrdil, „že z odôvodnenia rozsudkov v trestnom konaní explicitne vyplýva, že žalobca, ako fyzická osoba si uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní“, pri preukazovaní tvrdenia, že premlčacia doba spočíva, a teda súd má zaviazat' žalovaného na plnenie, nepredložil žalobca žiaden relevantný dôkaz, že by sa vykonal akýkoľvek úkon, ktorý by mal vplyv na plynutie premlčacej doby, a súd prvej inštancie pri posudzovaní námietky žalobcu o spočívaní plynutia premlčacej doby vychádzajúc z rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.3.2017 vydaného v trestnej veci obžalovaného M. W. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1,5 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, ktorým súd obžalovaného M. W., ktorým súd uznal obžalovaného (žalovaného) vinným zo spáchania trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, 3 Trestného zákona v znení zákona č. 553/2002 Z.z., pričom odkázal poškodeného ZAMOSS, s.r.o., Šarišské Bohdanovce č. 602, IČO: 36 197 564 so svojím nárokom na náhradu škody na civilný proces, usúdil, že v danom prípade z výrokovej časti rozsudku Krajského súdu Prešov zo dňa 22.3.2017 (čl. 210 spisu) sp.zn. 5To/5/16 nevyplýva, že by súd odkázal žalobcu ako poškodeného s nárokom na náhradu škody, a preto nemohlo dôjsť u žalobcu k spočívaniu premlčacej doby.

25. Ako opodstatnenú nemožno vyhodnotiť ani odvolaciu námietku žalobcu, že súd prvej inštancie neoboznámil sporové strany so svojim predbežným právnym posúdením veci tak, aby rozhodnutie vo veci samej nebolo pre strany prekvapivé. V tomto smere ako adekvátnu hodnotí odvolací súd obranu žalovaného v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu (a v duplike na vyjadrenie žalobcu), jeho odkaz na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.2.2017 sp. zn. 6Cdo/17/2017,

a tvrdenie, že účelom predbežného právneho posúdenia veci nie je podrobne zodpovedať na všetky otázky sporu, a ak sa tak nestane, neznamená to, že konajúci súd automaticky vystaví stranu sporu prekvapivosti. Aj podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade rozhodnutie prvoinštančného súdu sa nejaví ani ako prekvapivé, ani nečakané, lebo žalobca mal dostatok možností obhajovať, prezentovať a preukazovať svoje tvrdenia, a to že sa s nimi súd nestotožnil a výslovne to nevyjadril počas konania, to neznamená, že tieto tvrdenia ktoré rozsudkom neuznal, prekvapil, pričom v danej veci z obsahu súdneho spisu nevyplýva žiadna výhrada žalobcu voči nesplneniu si povinnosti súdu prvej inštancie vysloviť predbežný názor na vec. Odvolací súd je v zhode so žalovaným i v tom, že z povahy tejto procesnej povinnosti je zrejmé, že k zhojeniu (skonsumovaniu) jej prípadného nesplnenia dochádza samotným rozhodnutím súdu v dôvodoch, ktorého podľa § 220 ods. 2 CSP je súd povinný uviesť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhované dôkazy a ako vec právne posúdil, a preto je zbytočné, aby odvolací súd vrátil vec prvoinštančnému súdu, s tým, že by mu dal pokyn na dodržanie ustanovenia § 181 ods. 2 CSP, nakoľko tento uvedený už vyslovil v rozsudku.

27. Žalobcovi sa v odvolaní nepodarilo spochybníť správnosť výroku o nároku žalovaného na náhradu trov konania, pokiaľ ju žalobca v odvolaní založil jedine na argumente, že by žalovanému nemala byť priznaná náhrada trov konania z dôvodu, že si uplatnil námietku premlčania až podaním zo dňa 6.12.2017, hoci tak mohol urobiť už v podanom odpore k platobnému rozkazu dňa 15.6.2012 a svojim konaním spôsobil trovy konania, ktoré v následnom konaní vznikli, a to z dôvodu, že žiadne ustanovenie slovenského právneho poriadku neustanovuje podmienky, kedy má byť uplatnená námietka premlčania žalovaného nároku a ak za dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, označil bez ďalšieho jedine fakt, že ide o škodu, ktorú spôsobil žalovaný úmyselne trestným činom, za čo bol právoplatne odsúdený.

28. Zo všetkých uvedených dôvodov možno konštatovať, že žalobcom uvádzané odvolacie dôvody a námietky nie sú opodstatnené. Napadnutý rozsudok je vecne vo výroku správny, preto ho odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil vrátane vecne správneho výroku o trovách konania a podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania procesne úspešnému žalovanému s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal, a tak mu náhrada trov odvolacieho konania nepatrí.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).